

اشارات محمد (ص)

یادداشتی از حسین مدرس زاده

حضرت ابوالقاسم محمد بن عبدالله بن هاشم (ص) آخرین رسول حضرت حق (سبحانه و تعالی) و بنابه نص صریح کلام معشوق حقیقی، آیه ی ۴۰ سوره ی مبارکه ی احزاب، " ختم رسولان الهی " است که مامور دریافت و تبیین فرامین الله متعال، منطوق شریف آیه ی ۴۴ سوره ی مبارکه ی نحل، بر نفوس آدمیان است. نبی مکرم اسلام (ص) از تاثیرگذارترین شخصیت تاریخ بشریت و بنابه عقیده ی وجدانی ما، تاج آفرینش، است و سیره ی نبوی همواره چون چراغ راهی فروزان، راهنمای گردنه های خطیر و بزنگاه های ظلمانی در خلوت و جلوت دقایق زندگانی هر فردی بوده که خود را تحت لوای شریعت ایشان دانسته است. حبیب الله (ص)، " بشیر " و " نذیر " امت و " شهید " و " مبشر " از جانب حضرت سبحانی است که وجود نازنین اش سراج سبیل گروندگان اوست:

بهر این خاتم شدست او که به جود

مثل او نه بود و نه خواهند بود

هست اشارات محمد المراد

کل گشاد اندر گشاد اندر گشاد

حضرت رسول (ص) جامع جمیع کمالات، معدن اعظم لطایف و تجمیع همه ی اسرار انبیای پیشین است:

نام احمد نام جمله انبیاست

چون که صد آمد نود هم پیش ماست

وجود مبارک حضرتش در هیات ظاهر آخرین، اما در قاموس حقیقی درخت پر بار نبوت با حیات طیبه اش ادامه یافته و اکمال این امر با " حقیقت محمدیه " بستگی تام و تمام دارد:

گر به صورت من ز آدم زاده ام

من به معنی جد جد افتاده ام

پیامبر (ص)، حل و عقد آستان اسرار و عشق و سرسپردگی به درگاه جانفزایش اسباب ایمنی از لهیب جهنم و حصار ی حصین در برابر سیئات و رذائل نفسانی است که خدایش بر سلطان شرع و خواجه ی کونین قرار داده است:

امید رحمت است آری، خصوص آن را که در خاطر

ثنای سید مرسل، نبی محترم گردد

محمد کز ثنای فصل او بر خاک هر خاطر

که بارد قطره ای، در حال، دریای نهم گردد

سعدی چه زیبا و روح افزا فرمود که:

چشم مرا تا به خواب دید جمالش

خواب نمی گیرد از خیال محمد